

Rammer, opgaver og samarbejde

Det danske sundhedsvæsen står foran store forandringer. Almen praksis mærker det tydeligt. Hvis udviklingen skal lykkes, må rammer, opgaver og samarbejde (ROS) hænge sammen. December giver en naturlig anledning til at overveje, hvad der skal til i en travl og foranderlig hverdag.

Almen praksis kommer til at spille en endnu større rolle i de kommende år. Behovet for flere praktiserende læger er åbenlyst, og rekruttering bliver afgørende for at følge med udviklingen i befolkningens behov. Samtidig må opgaveporteføljen kun udvides i et tempo, som matcher den kapacitet, der faktisk er til rådighed. Ellers spænder vi ben for den udvikling, vi ønsker.

Hverdagen i klinikkerne er allerede fyldt med komplekse forløb, der kræver nærvær, overblik og kontinuitet. Denne indsats løftes hver dag af læger, sygeplejersker og praksispersonale over hele landet – ofte uden at det bemærkes uden for konsultationsrummet.

Lovpakke 2b har skabt bekymring i praksissektoren, selvom ministeren har forsikret, at der vil blive lyttet. Opgaverne skal være til at løfte, og rammerne skal give plads til kerneopgaven; at være der for patienterne på en måde, der er fagligt ansvarlig og bæredygtig.

Det kommende arbejde med specialebeskrivelserne bliver også vigtigt. Her kan vi præcisere samarbejdet på tværs af sektorer. Det gælder samarbejdet mellem almen praksis, sygehusene, psykiatrien, kommunerne, de privatpraktiserende speciallæger, psykologer, terapeuter og civilsamfundets aktører. Patienternes liv følger ikke vores organisatoriske skel, og samarbejdet bør afspejle netop det.

Midt i alt dette ændrer verden sig hurtigt omkring os. Internationale konflikter, klimaudfordringer og nye teknologier påvirker vores vilkår, ofte uden at vi rigtigt bemærker det i hverdagen. Også her

har vi brug for stabile rammer, realistiske opgaver og stærke samarbejder.

December minder os om værdien af små handlinger, der tilsammen skaber varme og retning. Det samme gælder i sundhedsvæsenet. ROS er ikke blot tre ord. Det er et princip. Rammer, opgaver og samarbejde skal hænge sammen og udvikles i et tempo, der giver mening i hverdagen.

Lykkes vi med det, kan almen praksis gå det nye år i møde med mere ro, mere handlekraft og med et håb, der rækker længere end vintermørket. ●

